

Vergaderjaar 1984–1985

18 985

Regeling van het openbaar vervoer, het besloten busvervoer, en het taxivervoer (Wet personenvervoer)

Nr. 1

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een voorstel van Wet houdende regeling van het openbaar vervoer, het besloten busvervoer, en het taxivervoer (Wet personenvervoer).

De toelichtende memorie (en bijlagen), die het Wetsvoorstel vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's-Gravenhage, 14 mei 1985

Beatrix

Nr. 2

VOORSTEL VAN WET**Inhoudsopgave**

	Blz.
Hoofdstuk I. Inleidende bepalingen	2
1. Definities	2
2. Werkingsfeer	3
3. Algemene bepalingen	3
Hoofdstuk II. Openbaar vervoer	4
1. Lokaal vervoer	4
2. Interlokaal vervoer	5
3. Gemeenschappelijke regeling	7
4. Tarieven en vervoerbewijzen	7
5. Bepalingen voor de reiziger	8
6. Rijksbijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer	8
7. Rijksbijdrage voor infrastructuur ten behoeve van openbaar vervoer	10
Hoofdstuk III. Besloten vervoer	11
1. Besloten busvervoer	11
2. Taxivervoer	11
Hoofdstuk IV. Internationaal vervoer	12

Hoofdstuk V. Bezwaar en beroep	13
§ 1. Beroep tegen krachtens deze wet genomen beschikkingen	13
§ 2. Bezwaar en beroep tegen de dienstregeling	13
Hoofdstuk VI. Overige bepalingen	14
1. Bepalingen van verschillende aard	14
2. Toezicht en opsporing	15
3. Dwang- en strafbepalingen	16
4. Overgangs- en slotbepalingen	17

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het ter bevordering van een redelijke en duurzame voorziening in de vraag naar personenvervoer wenselijk is een nieuwe regeling te geven voor het openbaar vervoer, het besloten busvervoer en het taxivervoer;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I. INLEIDENDE BEPALINGEN

§ 1. *Definities*

Artikel 1

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Verkeer en Waterstaat;
- b. bus: motorrijtuig, al dan niet voorzien van een aanhangwagen, ingericht voor het vervoer van meer dan acht personen, de bestuurder daaronder niet begrepen;
- c. auto: motorrijtuig, ingericht voor het vervoer van ten hoogste acht personen, de bestuurder daaronder niet begrepen;
- d. dienstregeling: voor een ieder kenbaar schema van reismogelijkheden;
- e. openbaar vervoer: voor een ieder openstaand personenvervoer per trein, metro, tram, bus of auto volgens een dienstregeling;
- f. besloten busvervoer: personenvervoer per bus, anders dan bedoeld onder e;
- g. taxivervoer: personenvervoer per auto, anders dan bedoeld onder e, tegen betaling;
- h. lokaal openbaar vervoer: openbaar vervoer uitsluitend binnen één gemeente;
- i. interlokaal openbaar vervoer: openbaar vervoer in meer dan één gemeente;
- j. vervoerder: degene die openbaar vervoer, besloten busvervoer of taxivervoer verricht, niet in de hoedanigheid van bestuurder van een trein, metro, tram, bus of auto.

2. In afwijking van het eerste lid, onderdeel h, wordt openbaar vervoer per trein uitsluitend binnen één gemeente voor de toepassing van deze wet en de daarop berustende bepalingen gelijk gesteld met interlokaal openbaar vervoer.

§ 2. *Werkingsfeer*

Artikel 2

1. Deze wet is van toepassing op openbaar vervoer, besloten busvervoer en taxivervoer over voor het openbaar verkeer openstaande wegen, daaronder begrepen uitsluitend voor openbaar vervoer openstaande wegen, alsmede op openbaar vervoer over railwegen.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat deze wet of de daarop berustende bepalingen geheel of gedeeltelijk mede van toepassing zijn op vervoer dat overeenkomst vertoont met het in het eerste lid bedoelde vervoer of dat deze wet of de daarop berustende bepalingen geheel of gedeeltelijk niet van toepassing zijn op bepaalde soorten van het in het eerste lid bedoelde vervoer.

§ 3. *Algemene bepalingen*

Artikel 3

Het is verboden openbaar vervoer, besloten busvervoer of taxivervoer te verrichten zonder een daartoe strekkende vergunning.

Artikel 4

1. Een vergunning wordt verleend voor onbepaalde tijd.
2. Een vergunning kan worden verleend voor bepaalde tijd indien op het tijdstip van het verlenen van de vergunning bekend is wanneer het te verrichten vervoer zal eindigen.
3. Een vergunning kan worden geweigerd, gewijzigd of ingetrokken.
4. Een vergunning wordt steeds geweigerd indien binnen een periode van twee jaren direct voorafgaande aan de datum van indiening van een aanvraag om een vergunning een eerder aan de aanvrager verleende vergunning is ingetrokken op grond van het bepaalde in artikel 75, onderdelen a of b.
5. Bij wijziging of intrekking van een vergunning neemt het orgaan dat de vergunning heeft verleend een redelijke termijn in acht.
6. Aan een vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.
7. De aan een vergunning verbonden voorschriften kunnen ambtshalve of op verzoek worden gewijzigd of ingetrokken.
8. De beschikking waarbij een vergunning wordt verleend, geweigerd, gewijzigd of ingetrokken, wordt openbaar gemaakt door het orgaan dat de beschikking heeft genomen.

Artikel 5

1. Een vergunning vervalt van rechtswege zes maanden na:
 - a. het overlijden of het intreden van wettelijke onbekwaamheid van degene aan wie de vergunning is verleend;
 - b. de ontbinding van de rechtspersoon waaraan de vergunning is verleend.
2. Belanghebbenden kunnen binnen zes maanden na het overlijden of na het intreden van de wettelijke onbekwaamheid, bij het orgaan dat de vergunning heeft verleend een verzoek indienen om de vergunning te stellen op naam van de erfgenaam, of indien er meer erfgenamen zijn, van de gezamenlijke erven, dan wel op naam van één of meer door de belanghebbenden aangewezen vertegenwoordigers.
3. Het orgaan beslist binnen drie maanden op het verzoek. Indien het orgaan het verzoek inwilligt, geschiedt zulks voor een periode van ten hoogste één jaar na het verstrijken van de in het eerste lid bedoelde periode.

4. De in het derde lid bedoelde periode van één jaar kan door het orgaan eenmaal met ten hoogste een half jaar worden verlengd.

5. Het bepaalde in het eerste lid vindt geen toepassing zolang het orgaan nog niet onherroepelijk op het in het tweede lid bedoelde verzoek heeft beslist.

Artikel 6

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gegeven over de verlening, wijziging of intrekking van een vergunning, de wijziging of intrekking van de aan een vergunning verbonden voorschriften en de openbaarmaking van een beschikking. Deze regels bevatten in ieder geval bepalingen over:

- a. de wijze waarop een aanvraag om verlening, wijziging of intrekking van een vergunning wordt ingediend;
- b. de gegevens die bij een aanvraag om verlening, wijziging of intrekking van een vergunning worden verstrekt;
- c. de vergoeding die de aanvrager is verschuldigd voor de behandeling van de aanvraag om verlening of wijziging van een vergunning;
- d. de termijn waarbinnen op een aanvraag wordt beslist;
- e. de afgifte en het gebruik van vergunningbewijzen voor bussen en auto's.

Artikel 7

1. Onverminderd het bepaalde in de hoofdstukken II en III wordt, behoudens in bij algemene maatregel van bestuur aan te geven gevallen, een vergunning slechts verleend aan een vervoerder die voldoet aan eisen van betrouwbaarheid, kredietwaardigheid en vakbekwaamheid.

2. Onze Minister kan ontheffing verlenen van de in het eerste lid bedoelde eisen.

3. Een ontheffing kan onder beperkingen worden verleend en aan een ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden.

4. Onze Minister kan een ontheffing, de beperkingen waaronder een ontheffing is verleend en de aan een ontheffing verbonden voorschriften ambtshalve of op verzoek wijzigen of intrekken.

5. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gegeven over:

- a. de eisen van betrouwbaarheid, kredietwaardigheid en vakbekwaamheid;
- b. de gevallen waarin Onze Minister ontheffing kan verlenen;
- c. de beperkingen waaronder een ontheffing kan worden verleend;
- d. de voorschriften die aan een ontheffing kunnen worden verbonden.

Artikel 8

Het is de houder van een vergunning voor openbaar vervoer, besloten busvervoer of taxivervoer verboden te handelen in strijd met:

- a. een vergunning en de aan een vergunning verbonden voorschriften;
- b. de beperkingen waaronder een ontheffing is verleend en de aan een ontheffing verbonden voorschriften.

HOOFDSTUK II. OPENBAAR VERVOER

§ 1. Lokaal vervoer

Artikel 9

1. Burgemeester en wethouders beslissen op een aanvraag om een vergunning voor het verrichten van lokaal openbaar vervoer.

2. Zij kunnen een vergunning ambtshalve of op verzoek van de vervoerder aan wie de vergunning is verleend, wijzigen of intrekken.

3. Burgemeester en wethouders nemen een beslissing tot verlening, weigering, wijziging of intrekking van een vergunning op grond van de wenselijkheid van lokaal openbaar vervoer en het financieel belang van de gemeente.

Artikel 10

De vervoerder aan wie een vergunning is verleend voor het verrichten van lokaal openbaar vervoer is verplicht de door burgemeester en wethouders vastgestelde dienstregeling uit te voeren. Voor zover nodig stellen burgemeester en wethouders, of Onze Minister bij toepassing van artikel 33, de vervoerder daartoe financiële middelen ter beschikking.

Artikel 11

1. Burgemeester en wethouders stellen ten minste eenmaal per jaar de dienstregeling van het lokale openbaar vervoer vast binnen de voor de uitvoering van de dienstregeling beschikbare financiële middelen.

2. Zij stellen belanghebbenden in de gelegenheid wens kenbaar te maken ten aanzien van de dienstregeling van het lokale openbaar vervoer.

3. Zij plegen overleg met Onze Minister over de samenhang tussen het lokale en het interlokale openbaar vervoer.

4. Indien overdracht van bevoegdheden als bedoeld in de artikelen 17 en 21 heeft plaatsgevonden, plegen zij overleg over de samenhang tussen het lokale en het bij de overdracht betrokken interlokale openbaar vervoer met de in artikel 17, eerste lid, bedoelde gemeente of het in artikel 21, eerste lid, bedoelde openbaar lichaam.

5. Zij maken de datum van ingang en de geldigheidsduur van de vastgestelde dienstregeling openbaar.

Artikel 12

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gegeven over de dienstregeling van het lokale openbaar vervoer.

§ 2. Interlokaal vervoer

Artikel 13

1. Onze Minister beslist op een aanvraag om een vergunning voor het verrichten van interlokaal openbaar vervoer.

2. Onze Minister kan een vergunning ambtshalve of op verzoek van de vervoerder aan wie de vergunning is verleend, wijzigen of intrekken.

3. Onze Minister neemt een beslissing tot verlening, weigering, wijziging of intrekking van een vergunning voor het verrichten van interlokaal openbaar vervoer op grond van de wenselijkheid van interlokaal openbaar vervoer en het financieel belang van het Rijk.

Artikel 14

De vervoerder aan wie een vergunning is verleend voor het verrichten van interlokaal openbaar vervoer is verplicht de door Onze Minister vastgestelde dienstregeling uit te voeren.

Artikel 15

1. Onze Minister stelt ten minste eenmaal per jaar de dienstregeling van het interlokale openbaar vervoer vast binnen de voor de uitvoering van de dienstregeling beschikbare financiële middelen.

2. Onze Minister stelt belanghebbenden in de gelegenheid wens kenbaar te maken ten aanzien van de dienstregeling van het interlokale openbaar vervoer.

3. Onze Minister pleegt overleg met burgemeester en wethouders die een dienstregeling voor lokaal openbaar vervoer vaststellen over de samenhang tussen het interlokale en het lokale openbaar vervoer, alsmede met burgemeester en wethouders die een dienstregeling vaststellen voor interlokaal openbaar vervoer als bedoeld in artikel 17, eerste lid, en met het openbaar lichaam van een gemeenschappelijke regeling als bedoeld in artikel 21, eerste lid, over de samenhang binnen het interlokale openbaar vervoer.

4. Onze Minister maakt de datum van ingang en de geldigheidsduur van de vastgestelde dienstregeling openbaar.

Artikel 16

1. Onze Minister vraagt gedeputeerde staten van een provincie advies indien hij voornemens is:

a. een vergunning voor het verrichten van interlokaal openbaar vervoer in die provincie te verlenen, te wijzigen of in te trekken;

b. in die provincie over te gaan tot overdracht van zijn bevoegdheden inzake interlokaal openbaar vervoer als bedoeld in de artikelen 17 en 21.

2. Onze Minister vraagt gedeputeerde staten eveneens advies ten behoeve van de voorbereiding van de door hem vast te stellen dienstregeling van het interlokale openbaar vervoer voorzover deze dienstregeling in de provincie wordt uitgevoerd.

3. Over een voornemen tot een ingrijpende wijziging van de dienstregeling vraagt Onze Minister gedeputeerde staten afzonderlijk om advies.

4. Onze Minister bericht gedeputeerde staten hetgeen door hem is overwogen omtrent het in het eerste en derde lid bedoelde advies.

Artikel 17

1. Onze Minister kan op verzoek van burgemeester en wethouders van een gemeente die een dienstregeling voor lokaal openbaar vervoer hebben vastgesteld, de bevoegdheid tot verlening van een vergunning alsmede de bevoegdheid tot vaststelling van een dienstregeling voor interlokaal openbaar vervoer vanuit of naar die gemeente overdragen aan burgemeester en wethouders van die gemeente voor zolang Onze Minister dit doelmatig acht.

2. Onze Minister kan op verzoek van burgemeester en wethouders aan wie de in het eerste lid bedoelde bevoegdheden zijn overgedragen, wijziging aanbrengen in de overgedragen bevoegdheden of de overdracht beëindigen.

3. Indien Onze Minister voornemens is over te gaan tot overdracht van de in het eerste lid bedoelde bevoegdheden, wijziging aan te brengen in de overgedragen bevoegdheden of de overdracht te beëindigen, hoort hij de gemeenten op wier grondgebied het in het eerste lid bedoelde interlokale openbaar vervoer wordt verricht alsmede de vervoerder die dit vervoer verricht.

4. Voorzover de bevoegdheden, bedoeld in het eerste lid, zijn overgedragen, is het bepaalde in de artikelen 13, 14 en 15, eerste en vierde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 18

1. Burgemeester en wethouders aan wie de in artikel 17, eerste lid, bedoelde bevoegdheden zijn overgedragen, stellen belanghebbenden in de gelegenheid wensen kenbaar te maken ten aanzien van de in dat lid bedoelde dienstregeling voor interlokaal openbaar vervoer.

2. Zij plegen overleg over de vast te stellen dienstregeling met de gemeente op wier grondgebied het interlokale openbaar vervoer, waarop de overgedragen bevoegdheden betrekking hebben, wordt verricht. Indien dit overleg niet tot overeenstemming leidt, stelt Onze Minister op verzoek van een of meer van de betrokken gemeenten de dienstregeling vast.

3. Zij plegen overleg met Onze Minister over de samenhang met het overige interlokale openbaar vervoer.

Artikel 19

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gegeven over de dienstregeling van het interlokale openbaar vervoer.

§ 3. Gemeenschappelijke regeling

Artikel 20

Indien gemeenten ter behartiging van openbaar vervoer een gemeenschappelijke regeling treffen in de zin van de Wet gemeenschappelijke regelingen (Stb. 1984, 669) kunnen zij de op grond van artikel 17, eerste lid, overgedragen bevoegdheden inzake interlokaal openbaar vervoer slechts gezamenlijk met hun bevoegdheden inzake lokaal openbaar vervoer overdragen aan het bij die gemeenschappelijke regeling ingestelde openbaar lichaam.

Artikel 21

1. Indien gemeenten ter behartiging van openbaar vervoer een gemeenschappelijke regeling treffen en hun bevoegdheden inzake lokaal openbaar vervoer overdragen aan het bij die gemeenschappelijke regeling ingestelde openbaar lichaam, kan Onze Minister op verzoek van dat openbaar lichaam de bevoegdheid tot verlening van een vergunning alsmede de bevoegdheid tot vaststelling van een dienstregeling voor interlokaal openbaar vervoer aan dat openbaar lichaam overdragen voor zolang Onze Minister dit doelmatig acht.

2. Onze Minister kan op verzoek van het openbaar lichaam waaraan de in het eerste lid bedoelde bevoegdheden zijn overgedragen, wijziging aanbrengen in de overgedragen bevoegdheden of de overdracht beëindigen.

3. Indien Onze Minister voornemens is over te gaan tot overdracht van de in het eerste lid bedoelde bevoegdheden, wijziging aan te brengen in de overgedragen bevoegdheden of de overdracht te beëindigen, hoort hij de vervoerder die het in het eerste lid bedoelde interlokale openbaar vervoer verricht.

Artikel 22

Indien de artikelen 20 of 21 toepassing hebben gevonden, is het bepaalde in de artikelen 9, 10, 11, eerste, tweede, derde en vijfde lid, 13, 14, 15, eerste, tweede en vierde lid en 18, derde lid, van overeenkomstige toepassing.

§ 4. Tarieven en vervoerbewijzen

Artikel 23

1. Onze Minister stelt, behoudens in bij algemene maatregel van bestuur aan te geven gevallen, de tarieven en de modellen van vervoerbewijzen voor het openbaar vervoer vast.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid kan Onze Minister in bijzondere gevallen overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur te geven regels volstaan met vaststelling van de tariefhoogte en goedkeuring van de tarieven en modellen van vervoerbewijzen.

3. Voorafgaande aan de vaststelling van tarieven of de tariefhoogte en modellen van vervoerbewijzen pleegt Onze Minister overleg met vertegenwoordigingen van gemeenten die een dienstregeling voor lokaal openbaar vervoer vaststellen en met vertegenwoordigingen van vervoerders die openbaar vervoer verrichten.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gegeven over tarieven en vervoerbewijzen.

Artikel 24

Het is verboden openbaar vervoer te verrichten tegen andere dan door Onze Minister vastgestelde of goedgekeurde tarieven en met andere dan door Onze Minister vastgestelde of goedgekeurde modellen van vervoerbewijzen, behoudens in de gevallen als aangegeven in de in artikel 23, eerste lid, bedoelde algemene maatregel van bestuur.

§ 5. Bepalingen voor de reiziger

Artikel 25

1. Het is, behoudens in bij algemene maatregel van bestuur aan te geven gevallen, verboden zonder hiervoor geldig vervoerbewijs gebruik te maken van het openbaar vervoer, alsmede, voor zover de vervoerder zulks duidelijk heeft kenbaar gemaakt, van de daartoe behorende voorzieningen.

2. Degene die van een vervoerbewijs moet zijn voorzien, is verplicht dit desgevraagd te tonen of te overhandigen aan de ambtenaren en personen, bedoeld in de artikelen 65 en 67.

Artikel 26

Het is verboden gebruik te maken van het openbaar vervoer en de daartoe behorende voorzieningen op zodanige wijze dat orde, rust, veiligheid of een goede bedrijfsgang wordt of kan worden verstoord.

Artikel 27

De reiziger is verplicht de aanwijzingen betreffende de orde, rust, veiligheid of een goede bedrijfsgang op te volgen, die door of vanwege de vervoerder, die openbaar vervoer verricht, duidelijk kenbaar zijn gemaakt.

Artikel 28

1. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gegeven over:

- a. hetgeen onder verstoring van orde, rust, veiligheid of een goede bedrijfsgang wordt verstaan;
- b. de wijze waarop de in artikel 27 bedoelde aanwijzingen kunnen worden gegeven.

2. Bij algemene maatregel van bestuur worden voorts regels gegeven over:

- a. het gebruik van vervoerbewijzen;
- b. de verplichting tot betaling en het recht op terugbetaling;
- c. gevonden voorwerpen.

§ 6. Rijksbijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer

Artikel 29

Onze Minister beslist op een aanvraag om een financiële bijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer, behoudens in de gevallen waarin Onze Minister tot verlening van een zodanige bijdrage is verplicht ter uitvoering van internationale overeenkomsten of van besluiten van volkenrechtelijke organisaties.

Artikel 30

Onze Minister verleent slechts een financiële bijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer indien uit die exploitatie een tekort voortvloeit.

Artikel 31

Voor exploitatie van lokaal openbaar vervoer verleent Onze Minister een financiële bijdrage indien het bieden van openbaar vervoer als lokale voorziening naar zijn oordeel doelmatig is.

Artikel 32

De in artikel 31 bedoelde bijdrage wordt verleend aan:

- a. gemeenten met ten minste vijftigduizend inwoners;
- b. gemeenten die door Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieuhygiëne zijn aangewezen te groeien tot een inwonertal van ten minste vijftigduizend.

Artikel 33

Voor exploitatie van lokaal openbaar vervoer in andere gemeenten dan die bedoeld in artikel 32 verleent Onze Minister een financiële bijdrage aan de vervoerder die dat vervoer verricht.

Artikel 34

Voor exploitatie van interlokaal openbaar vervoer verleent Onze Minister een financiële bijdrage aan de vervoerder die dat vervoer verricht.

Artikel 35

Voor exploitatie van interlokaal openbaar vervoer, waarop de op grond van artikel 17, eerste lid, overgedragen bevoegdheden betrekking hebben, verleent Onze Minister een financiële bijdrage aan de in dat lid bedoelde gemeente.

Artikel 36

Voor exploitatie van openbaar vervoer, waarop de in artikel 21 bedoelde bevoegdheden voor zowel het lokale als het interlokale openbaar vervoer betrekking hebben, verleent Onze Minister een financiële bijdrage aan het in dat artikel bedoelde openbaar lichaam.

Artikel 37

Bij de vaststelling van de grondslag van de financiële bijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer wordt uitgegaan van het gebruik van het openbaar vervoer.

Artikel 38

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gegeven over de door Onze Minister te verlenen financiële bijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer. Deze regels bevatten in ieder geval bepalingen over:

- a. de grondslag van de bijdrage;
- b. de vaststelling van het gebruik van het openbaar vervoer;
- c. de aard van de exploitatiekosten die bij de berekening van de bijdrage in aanmerking worden genomen;
- d. de wijze waarop wijzigingen van het vervoergebruik in aanmerking worden genomen;
- e. de doorberekening van wijzigingen van loonkosten en prijzen;
- f. de wijze waarop wijzigingen van kapitaallasten in aanmerking worden genomen;
- g. de toerekening van vervoeropbrengsten en andere inkomsten;

- h. de gegevens die een gemeente, het openbaar lichaam van een gemeenschappelijke regeling en een vervoerder dienen te verstrekken en de wijze waarop controle op die gegevens wordt uitgeoefend;
- i. controle op de uitgaven, ontvangsten, administratie en jaarrekening van de gemeente, het openbaar lichaam en de vervoerder;
- j. de wijziging en beëindiging van de bijdrage.

Artikel 39

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gegeven over bij de vaststelling van de vervoerprijs in aanmerking te nemen kosten voor de gevallen waarin een vervoerder, te wiens behoeve Onze Minister een financiële bijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer heeft verleend, besloten busvervoer of taxivervoer verricht.

Artikel 40

1. Onze Minister stelt een financiële bijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer jaarlijks vast voor de aanvang van het jaar waarop die bijdrage betrekking heeft.
2. Aanpassing van de voor een bepaald jaar vastgestelde bijdrage geschiedt in dat jaar slechts als gevolg van wijzigingen van loonkosten en prijzen.
3. In de beschikking waarbij een bijdrage wordt verleend, kunnen voorschriften worden opgenomen.

Artikel 41

1. Onze Minister kan de financiële bijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer wijzigen of beëindigen:
 - a. op verzoek van de gemeente, het openbaar lichaam of van de vervoerder, die een financiële bijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer ontvangt;
 - b. indien de vergunning wordt gewijzigd of ingetrokken;
 - c. indien niet langer wordt voldaan aan de in de artikelen 30, 31 en 32 genoemde voorwaarden.
2. Onze Minister neemt bij wijziging of beëindiging een redelijke termijn in acht.

§ 7. *Rijksbijdrage voor infrastructuur ten behoeve van openbaar vervoer*

Artikel 42

1. Onze Minister kan aan een provincie, een gemeente, het openbaar lichaam van een gemeenschappelijke regeling, een ander openbaar lichaam of aan een vervoerder, die openbaar vervoer verricht, op verzoek een financiële bijdrage verlenen voor investeringen in infrastructuur ten behoeve van openbaar vervoer, indien die investeringen een onevenredige belasting vormen voor de exploitatie van openbaar vervoer.
2. In de beschikking waarbij een bijdrage wordt verleend, kunnen voorschriften worden opgenomen.

Artikel 43

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gegeven over de door Onze Minister te verlenen financiële bijdrage voor infrastructuur ten behoeve van openbaar vervoer. Deze regels bevatten in ieder geval bepalingen over:

- a. de aard van de investeringen waarvoor een bijdrage wordt verleend;
- b. de berekening van de bijdrage;
- c. de gegevens die een provincie, een gemeente, het openbaar lichaam van een gemeenschappelijke regeling, een ander openbaar lichaam en een vervoerder die openbaar vervoer verricht, dienen te verstrekken.

HOOFDSTUK III. BESLOTEN VERVOER

§ 1. *Besloten busvervoer*

Artikel 44

1. Onze Minister beslist op een aanvraag om een vergunning voor het verrichten van besloten busvervoer.

2. Onze Minister verleent een vergunning aan de vervoerder, die vraag van voldoende omvang en tijdsduur naar door hem te verrichten vervoer aantoont.

3. De vergunning vermeldt het aantal bussen dat ten hoogste voor het vervoer mag worden gebruikt.

Artikel 45

Indien de vraag naar door de vervoerder te verrichten vervoer daartoe aanleiding geeft, kan Onze Minister een vergunning voor het verrichten van besloten busvervoer verlenen onder beperkingen betreffende de aard van het te verrichten vervoer.

Artikel 46

Het is de houder van een vergunning voor besloten busvervoer verboden te handelen in strijd met de beperkingen waaronder de vergunning is verleend.

Artikel 47

Onze Minister kan een vergunning voor het verrichten van besloten busvervoer, alsmede de beperkingen waaronder de vergunning is verleend, ambtshalve of op verzoek van de vervoerder aan wie de vergunning is verleend, wijzigen of intrekken op grond van de vraag naar door die vervoerder te verrichten vervoer.

Artikel 48

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gegeven over de normen die bij verlening, wijziging of intrekking van een vergunning worden gehanteerd en over de beperkingen die aan een vergunning kunnen worden verbonden.

§ 2. *Taxivervoer*

Artikel 49

1. Gedeputeerde staten beslissen op een aanvraag om een vergunning voor het verrichten van taxivervoer.

2. Een vergunning voor het verrichten van taxivervoer wordt verleend voor taxivervoer binnen en vanuit de provincie dan wel voor taxivervoer binnen en vanuit een deel van de provincie dat samenvalt met een samenwerkingsgebied als bedoeld in artikel 2 van de Wet gemeenschappelijke regelingen, tenzij in verband met de schaal van het taxivervoer afwijking van de indeling van de in dit artikel bedoelde samenwerkingsgebieden bijzonder aangewezen is.

3. Gedeputeerde staten verlenen een vergunning op grond van de vraag naar taxivervoer binnen het gebied waarvoor de vergunning wordt verleend; zij kunnen daarbij het aanbod van taxivervoer in aanmerking nemen.

4. De vergunning vermeldt het aantal auto's dat ten hoogste voor het vervoer mag worden gebruikt.

Artikel 50

Gedeputeerde staten kunnen een vergunning voor het verrichten van taxivervoer ambtshalve of op verzoek van de vervoerder aan wie de vergunning is verleend, wijzigen of intrekken op grond van de vraag naar taxivervoer binnen het gebied waarvoor de vergunning is verleend.

Artikel 51

Het is verboden buiten het gebied waarvoor de vergunning is verleend, personen op te nemen tenzij de rit door hen is besteld bij het kantoor van de vervoerder.

Artikel 52

1. Gedeputeerde staten stellen de tarieven vast voor het taxivervoer dat wordt verricht uitsluitend binnen het gebied waarvoor zij een vergunning verlenen met uitzondering van tarieven die schriftelijk in een overeenkomst zijn vastgelegd voor gedurende een bepaalde periode meermalen te verrichten taxivervoer.

2. Gedeputeerde staten maken de door hen vastgestelde tarieven openbaar.

Artikel 53

Het is verboden binnen het gebied waarvoor de vergunning is verleend taxivervoer te verrichten tegen andere dan de door gedeputeerde staten vastgestelde tarieven tenzij de vervoerder en de reiziger een overeenkomst als bedoeld in artikel 52 hebben gesloten.

Artikel 54

Provinciale staten kunnen regels geven in het belang van taxivervoer voor zover daarin niet bij deze wet en de daarop berustende bepalingen is voorzien.

Artikel 55

1. Indien gemeenten voor de uitoefening van de bevoegdheden inzake het taxivervoer, bedoeld in deze paragraaf, een gemeenschappelijke regeling treffen in de zin van de Wet gemeenschappelijke regelingen, en bij de regeling een openbaar lichaam instellen, dragen gedeputeerde staten hun bevoegdheden tot het verlenen van een vergunning en tot vaststelling van de tarieven en dragen provinciale staten de in artikel 54 bedoelde bevoegdheid, op verzoek van de bij de regeling betrokken gemeenten, over aan dit openbaar lichaam.

2. Indien de bevoegdheden, bedoeld in het eerste lid, zijn overgedragen, is het bepaalde in de artikelen 49 tot en met 53 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat een vergunning slechts voor het gehele gebied van de gemeenschappelijke regeling kan worden verleend.

3. Indien na overdracht van bevoegdheden als bedoeld in het eerste lid, het in een reeds verleende vergunning vermelde grondgebied niet overeenkomt met het gebied van de gemeenschappelijke regeling, behoudt die vergunning haar geldigheid, tenzij daarin anders is voorzien.

HOOFDSTUK IV. INTERNATIONAAL VERVOER

Artikel 56

Ter uitvoering van internationale overeenkomsten of besluiten van volkenrechtelijke organisaties dan wel om redenen van internationaal

vervoerbeleid kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gegeven over:

- a. openbaar vervoer, besloten busvervoer en taxivervoer die de Nederlandse grens overschrijden;
- b. openbaar vervoer, besloten busvervoer en taxivervoer die door een in Nederland gevestigde vervoerder geheel buiten Nederland worden verricht;
- c. het rijden met een lege bus of auto over voor het openbaar verkeer openstaande wegen in Nederland of het rijden met een lege bus of auto door een in Nederland gevestigde vervoerder geheel of ten dele buiten Nederland, voor zover dat verband houdt met het verrichten van openbaar vervoer, besloten busvervoer en taxivervoer.

HOOFDSTUK V. BEZWAAR EN BEROEP

§ 1. Beroep tegen krachtens deze wet genomen beschikkingen

Artikel 57

1. Degene die rechtstreeks in zijn belang wordt getroffen door een op grond van deze wet en de daarop berustende bepalingen genomen beschikking, kan daartegen beroep instellen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

2. Het bepaalde in de artikelen 5 en 29 tot en met 73 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (Stb. 1954, 416) is van overeenkomstige toepassing.

3. Het bepaalde in artikel 33, eerste lid, van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie is niet van overeenkomstige toepassing, indien een vergunning voor het verrichten van openbaar vervoer, besloten vervoer of taxivervoer wordt verleend; in een zodanig geval kan beroep worden ingesteld binnen dertig dagen na openbaarmaking van de desbetreffende beschikking.

§ 2. Bezwaar en beroep tegen de dienstregeling

Artikel 58

1. Tegen een door burgemeester en wethouders vastgestelde dienstregeling als bedoeld in de artikelen 11 en 17 kunnen belanghebbenden beroep instellen bij de gemeenteraad uiterlijk één maand na de datum van ingang van de dienstregeling.

2. De gemeenteraad beslist op het beroep binnen zes maanden na het verstrijken van de in het eerste lid bedoelde termijn.

Artikel 59

1. Tegen een door Onze Minister vastgestelde dienstregeling als bedoeld in artikel 15 kunnen belanghebbenden een bezwaarschrift indienen bij Onze Minister uiterlijk één maand na de datum van ingang van de dienstregeling.

2. Onze Minister beslist op het bezwaarschrift binnen zes maanden na het verstrijken van de in het eerste lid bedoelde termijn.

3. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gegeven over de indiening van het bezwaarschrift.

HOOFDSTUK VI. OVERIGE BEPALINGEN

§ 1. *Bepalingen van verschillende aard*

Artikel 60

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen met het oog op het verrichten van openbaar vervoer, besloten busvervoer en taxivervoer regels worden gegeven over:

- a. inrichting en uitrusting van trein, metro, tram, bus en auto;
- b. keuring van bussen en auto's;
- c. eisen te stellen aan bestuurders van trein, metro, bus, tram en auto;
- d. het te verlenen dienstbetoon;
- e. aanschaf van bussen door een gemeente of een vervoerder te wiens behoeve Onze Minister een financiële bijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer heeft verleend.

Artikel 61

Onze Minister vraagt advies over voorstellen van wet, algemene maatregelen van bestuur en ministeriële regelingen op het terrein van het openbaar vervoer, besloten busvervoer en taxivervoer ten minste aan door hem aan te wijzen:

- a. organisaties van werkgevers en werknemers in het openbaar vervoer, besloten busvervoer en taxivervoer;
- b. vertegenwoordigingen van provincies en gemeenten;
- c. organisaties die de belangen van gebruikers van het openbaar vervoer, besloten busvervoer en taxivervoer behartigen.

Artikel 62

1. Onverminderd het recht een op de vervoerovereenkomst gegronde rechtsvordering in te stellen tegen de vervoerder, kan een dergelijke rechtsvordering ook worden ingesteld tegen de op het vervoerbewijs, overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels, vermelde vervoerder of instantie, die eveneens als vervoerder wordt aangemerkt.

2. De in het eerste lid laatstbedoelde rechtsvordering vervalt evenwel, indien:

- a. de rechthebbende niet binnen drie maanden aan de in het eerste lid bedoelde vervoerder of instantie schriftelijk heeft kennis gegeven van het feit, waaruit de vordering is ontstaan;
- b. de in het eerste lid bedoelde vervoerder of instantie binnen zes maanden aan de rechthebbende een schriftelijke verklaring heeft verstrekt, waarin de vervoerder zijn verantwoordelijkheid aanvaardt.

3. Een kennisgeving als bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, geldt als een kennisgeving aan de vervoerder.

4. De in het tweede lid genoemde termijnen beginnen met de aanvang van de dag, volgende op die van het feit, waaruit de rechtsvordering is ontstaan.

Artikel 63

1. De reiziger is aansprakelijk voor schade veroorzaakt door zijn handelen of nalaten, dan wel door zijn handbagage.

2. In afwijking van het eerste lid is de reiziger niet aansprakelijk, voor zover de schade is veroorzaakt door een omstandigheid die een zorgvuldige reiziger niet heeft kunnen vermijden en voor zover zulk een reiziger de gevolgen daarvan niet heeft kunnen verhinderen.

3. De hoedanigheid of een gebrek van zijn handbagage wordt aangemerkt als een omstandigheid die een zorgvuldige reiziger heeft kunnen vermijden en waarvan zulk een reiziger de gevolgen heeft kunnen verhinderen.

4. Tenzij de vervoerder bewijst dat de schade meer dan vijfhonderd gulden beloopt, wordt de schade aangemerkt het door de vervoerder naar zijn redelijk oordeel vast te stellen bedrag te belopen.

Artikel 64

De krachtens deze wet gegeven ministeriële regelingen worden openbaar gemaakt in de Nederlandse Staatscourant.

§ 2. Toezicht en opsporing

Artikel 65

1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde zijn, naast de bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren, belast de met betrekking tot deze wet krachtens artikel 17, eerste lid, onder ten tweede, van de Wet op de economische delicten aangewezen ambtenaren en de hiertoe door Onze Minister aangewezen personen.

2. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid zijn met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens de artikelen 25 tot en met 28, eerste lid, bepaalde mede belast personen, die daartoe door de vervoerder zijn aangewezen.

Artikel 66

Onze Minister kan richtlijnen geven met betrekking tot het toezicht dat door de door hem aangewezen personen ingevolge deze wet wordt uitgeoefend.

Artikel 67

Met het opsporen van de bij of krachtens deze wet strafbaar gestelde feiten zijn, naast de bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren, belast de met betrekking tot deze wet krachtens artikel 17, eerste lid, onder ten tweede, van de Wet op de economische delicten aangewezen ambtenaren en de door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Justitie aangewezen personen.

Artikel 68

1. De in de artikelen 65 en 67 bedoelde ambtenaren en personen kunnen te allen tijde inzage vorderen van alle boeken en bescheiden, waarvan naar hun redelijk oordeel inzage voor de vervulling van hun taak nodig is.

2. Zij hebben, behoudens het bepaalde in artikel 123 van het Wetboek van Strafvordering, te allen tijde toegang tot alle plaatsen, waarvan naar hun redelijk oordeel betreding voor de vervulling van hun taak nodig is, met uitzondering van woningen tenzij met toestemming van de bewoner.

3. Zij kunnen voor de uitoefening van hun taak vorderen, dat bestuurders van een tram, bus en auto deze doen stilhouden, deze overbrengen naar een door hen aangewezen plaats en controle toestaan op de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde. Zij kunnen vorderen dat de bestuurders overeenkomstig hun aanwijzingen ter zake medewerking verlenen.

4. Onze Minister kan na overleg met Onze Minister van Justitie regels geven over de wijze waarop de vorderingen tot stilhouden en doen stilhouden worden gedaan.

Artikel 69

1. Ieder is verplicht aan de in de artikelen 65 en 67 bedoelde ambtenaren en personen alle medewerking te verlenen, alle inlichtingen te verschaffen

en alle boeken en bescheiden ter inzage te geven, die naar hun redelijk oordeel voor de uitoefening van de hun bij deze wet opgedragen taak nodig zijn.

2. Zij die uit hoofde van hun stand, beroep of ambt tot geheimhouding zijn verplicht, kunnen zich verschonen van het verschaffen van inlichtingen en het ter inzage geven van boeken en bescheiden doch uitsluitend voorzover het betreft hetgeen hun in hun hoedanigheid is toevertrouwd. Zij kunnen voorts het verlenen van medewerking weigeren voorzover hun plicht tot geheimhouding zich daartoe uitstrekt.

Artikel 70

Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van deze wet en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot bekendmaking verplicht of uit zijn taak bij de uitvoering van deze wet de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.

Artikel 71

De in de artikelen 65 en 67 bedoelde ambtenaren en personen zijn verplicht zich bij de uitvoering van de hun opgedragen taak desgevraagd als zodanig te legitimeren.

§ 3. Dwang- en strafbepalingen

Artikel 72

1. De in artikel 67 bedoelde ambtenaren en personen zijn bevoegd het vervoer van personen dat wordt verricht in strijd met het bij of krachtens deze wet bepaalde te beletten en de bus of auto waarmee de overtreding wordt begaan zonodig met behulp van de sterke arm naar een door hen aangewezen plaats over te brengen of te doen overbrengen en aldaar in bewaring te stellen.

2. De kosten verbonden aan de uitvoering van het in het eerste lid bepaalde komen ten laste van de houder van de bus of de auto waarmee de overtreding is begaan en kunnen door de minister worden ingevorderd bij dwangbevel, dat op kosten van de schuldenaar bij deurwaardersexploit wordt betekend en ten uitvoer gelegd op de wijze bij het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ten aanzien van vonnissen en authentieke akten voorgeschreven.

3. Binnen dertig dagen na de betekening staat verzet open tegen het dwangbevel door dagvaarding van de Staat. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging.

Artikel 73

Indien naar het oordeel van de in de artikelen 65 en 67 bedoelde ambtenaren en personen in onvoldoende mate medewerking wordt verleend bij de uitvoering van de hun opgedragen taak treffen zij zonodig met behulp van de sterke arm de nodige maatregelen.

Artikel 74

Indien de reiziger de in artikel 27 bedoelde aanwijzingen niet opvolgt, zijn de in de artikelen 65 en 67 bedoelde ambtenaren en personen bevoegd zijn vervoerbewijs in te trekken en hem zonodig met behulp van de sterke arm het gebruik van het openbaar vervoer te ontzeggen.

Artikel 75

Het orgaan dat een vergunning heeft verleend, kan de vergunning, onverminderd het bepaalde in de artikelen 9, 13, 47 en 50 volgens bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels, wijzigen of intrekken, indien:

- a. is gehandeld in strijd met het bij of krachtens deze wet bepaalde;
- b. een vervoerder de verplichtingen voortvloeiende uit de rechtens voor hem geldende collectieve arbeidsovereenkomst niet nakomt;
- c. niet langer wordt voldaan aan één der in artikel 7, eerste lid, genoemde eisen, tenzij een ontheffing als bedoeld in het tweede lid van dat artikel is verleend.

Artikel 76

1. Niet naleving van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 25 tot en met 28, eerste lid, en 60 wordt aangemerkt als een overtreding en wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of met een geldboete van de tweede categorie.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gegeven over hetgeen bij overtreding van het bepaalde in artikel 25 is verschuldigd.

Artikel 77

1. In artikel 1, onder ten vierde van de Wet op de economische delicten (Stb. 1950, 258) vervallen de woorden: «de Wet Autovervoer Personen, de artikelen 4, 22, 29, 48, 49, 49a, 59 en 59a, alsmede – voor zover aangeduid als strafbare feiten – overtredingen van voorschriften krachtens de artikelen 2, vierde lid, 3, tweede lid, 8, tweede lid, 24, 31, 35, 36, eerste en tweede lid, 44, 45, eerste en tweede lid, 50, 58 en 58a, van die wet gegeven».

2. Aan artikel 1, onder ten vierde, van de Wet op de economische delicten wordt toegevoegd: de Wet personenvervoer, de artikelen 3, 8, 10, 14, 24, 46, 51 en 53 alsmede – voor zover aangeduid als strafbare feiten – overtredingen van voorschriften krachtens deze wet gegeven.

§ 4. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 78

De Wet Autovervoer Personen (Stb. 1975, 68) wordt ingetrokken.

Artikel 79

1. Vergunningen voor autobusdiensten, voor groepsvervoer, voor toerwagenritten en ongeregeld vervoer en voor taxivervoer, verleend ingevolge de Wet Autovervoer Personen, die gelden op het tijdstip van het in werking treden van deze wet, blijven met inachtneming van het bepaalde in het derde lid gelden gedurende een periode van drie maanden direct volgend op dat tijdstip.

2. De in het eerste lid bedoelde vergunningen blijven ook na de in dat lid genoemde periode gelden, indien de houder van een van die vergunningen gedurende die periode een aanvraag heeft ingediend om een vergunning voor het verrichten van openbaar vervoer, van besloten busvervoer of van taxivervoer als bedoeld in deze wet. In een zodanig geval blijven die vergunningen met inachtneming van het bepaalde in het derde lid gelden tot op de aanvraag onherroepelijk is beslist.

3. Voor zolang de in het eerste lid bedoelde vergunningen op grond van het in dat lid en in het tweede lid bepaalde blijven gelden, zijn op die vergunningen de bepalingen van de Wet Autovervoer Personen en de daarop berustende bepalingen, zoals die luiden op het tijdstip van het in

werking treden van deze wet, van toepassing met uitzondering van die bepalingen die betrekking hebben op de geldigheidsduur van een vergunning en op verzoeken om wijziging, verlenging of overdracht van een vergunning.

Artikel 80

1. De Wet van 26 mei 1937 tot reorganisatie van het spoorwegbedrijf (Stb. 1937, 520) wordt ingetrokken.

2. In artikel 69a van de Spoorwegwet (Stb. 1975, 67) worden de woorden «Wet vervoersvoorwaarden openbaar vervoer» vervangen door: Wet personenvervoer (Stb. ,).

Artikel 81

1. De concessie tot exploitatie van spoor- en tramwegen, verleend ingevolge de Wet van 26 mei 1937 tot reorganisatie van het spoorwegbedrijf alsmede de concessies voor de uitoefening van een dienst op een locaal-spoorweg of op een tramweg verleend ingevolge de Locaalspoor- en Tramwegwet, die gelden op het tijdstip van het in werking treden van deze wet, blijven met inachtneming van het bepaalde in het derde lid gelden gedurende een periode van drie maanden direct volgend op dat tijdstip.

2. De in het eerste lid bedoelde concessies blijven ook na de in dat lid genoemde periode gelden, indien de houder van een van die concessies gedurende die periode een aanvraag heeft ingediend om een vergunning voor het verrichten van openbaar vervoer als bedoeld in deze wet. In een zodanig geval blijven die concessies met inachtneming van het bepaalde in het derde lid gelden tot op de aanvraag onherroepelijk is beslist.

3. Voor zolang de in het eerste lid bedoelde concessies op grond van het in dat lid en in het tweede lid bepaalde blijven gelden, zijn op die concessies de bepalingen van de Wet van 26 mei 1937 tot reorganisatie van het spoorwegbedrijf, van de Spoorwegwet en van de Locaalspoor- en Tramwegwet alsmede van de daarop berustende bepalingen, zoals die luiden op het tijdstip van het in werking treden van deze wet, van toepassing.

Artikel 82

1. Indien de artikelen 79 en 81 toepassing hebben gevonden, worden vergunningen ingevolge deze wet eerst van kracht nadat op de in het tweede lid van die artikelen bedoelde aanvraag onherroepelijk is beslist.

2. Indien de vervoerder bij de in de artikelen 79, tweede lid, en 81, tweede lid, bedoelde aanvraag heeft aangegeven dat hij verschillende in deze wet genoemde vergunningen heeft aangevraagd en niet gelijktijdig op zijn aanvragen om die vergunningen kan worden beslist, vervalt, zodra op een van zijn aanvragen onherroepelijk is beslist, zijn vergunning voor autobusdiensten, voor groepsvervoer, voor toerwagenritten en ongeregeld vervoer of voor taxivervoer, in afwijking van het bepaalde in de in de aanhef van dit lid bedoelde leden, slechts voor dat deel dat door de ingevolge deze wet genomen beslissing wordt bestreken.

Artikel 83

1. De behandeling van en de beslissing op aanvragen om en verzoeken terzake van vergunningen ingevolge de Wet Autovervoer Personen alsmede de behandeling van en de beslissing op aanvragen om concessies ingevolge de Locaalspoor- en Tramwegwet, die zijn ingediend voor het tijdstip van het in werking treden van deze wet, geschieden, voorzover daarop bij het in werking treden van deze wet nog niet is beslist, overeenkomstig de bepalingen van de Wet Autovervoer Personen en de Locaalspoor- en Tramwegwet, zoals die luiden op het tijdstip van het in werking treden van deze wet.

2. Indien de beslissing op aanvragen als bedoeld in het eerste lid, leidt tot verlening van een vergunning voor autobusdiensten, voor groepsvervoer, voor toerwagenritten en ongeregeld vervoer of voor taxivervoer dan wel van een concessie ingevolge de Locaalspoor- en Tramwegwet, gelden deze vergunning en deze concessie gedurende een periode van drie maanden na het tijdstip waarop zij van kracht worden. Het bepaalde in de artikelen 79 tweede en derde lid, en 81, tweede en derde lid, is van toepassing.

Artikel 84

1. De behandeling van beroepen ingevolge de Wet Autovervoer Personen, ingevolge de Spoorwegwet, alsmede ingevolge de Locaalspoor- en Tramwegwet, die zijn ingediend voor het tijdstip van het in werking treden van deze wet, geschieden, voorzover daarop bij het in werking treden van deze wet nog niet is beslist, door het orgaan dat op het tijdstip van het in werking treden van deze wet daarmee was belast, overeenkomstig de regelen, die tot dat tijdstip van kracht waren.

2. Indien een beroep als bedoeld in het eerste lid wordt gegrond verklaard en zulks tot gevolg heeft dat op de aldaar bedoelde aanvraag of het aldaar bedoelde verzoek opnieuw moet worden beslist, geschiedt dit overeenkomstig de bepalingen van de Wet Autovervoer Personen, de Spoorwegwet en de Locaalspoor- en Tramwegwet, zoals die luiden op het tijdstip van het in werking treden van deze wet.

3. Indien de hernieuwde beslissing als bedoeld in het tweede lid, leidt tot verlening van een vergunning voor autobusdiensten, voor groepsvervoer, voor toerwagenritten en ongeregeld vervoer of voor taxivervoer, dan wel van een concessie ingevolge de Locaalspoor- en Tramwegwet gelden deze vergunning en deze concessie gedurende een periode van drie maanden na het tijdstip waarop zij van kracht worden. Het bepaalde in de artikelen 79, tweede en derde lid, en 81, tweede en derde lid, is van toepassing.

Artikel 85

De behandeling van beroepen die worden ingediend na het tijdstip van het in werking treden van deze wet met betrekking tot aanvragen om en verzoeken ter zake van vergunningen ingevolge de Wet Autovervoer Personen en aanvragen om concessies ingevolge de Locaalspoor- en Tramwegwet, die zijn ingediend voor het in werking treden van deze wet, geschieden door het orgaan dat op het tijdstip van het in werking treden van deze wet daarmee was belast overeenkomstig de regelen, die tot dat tijdstip van kracht waren. Het bepaalde in de artikelen 79, tweede en derde lid, 81, tweede en derde lid en 84, tweede en derde lid, met uitzondering van de laatste volzin van laatstgenoemd artikel, is van toepassing.

Artikel 86

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 4, eerste lid, worden vergunningen voor het verrichten van besloten busvervoer gedurende twee jaren na het in werking treden van deze wet voorlopig verleend voor een periode van twee jaren, tenzij besloten busvervoer wordt verricht ten behoeve van particuliere doeleinden of als nevenactiviteit ten behoeve van een hoofdactiviteit die niet bestaat uit het vervoer van personen.

2. Aan degene, aan wie een voorlopige vergunning als bedoeld in het eerste lid is verleend, wordt gedurende een periode van vier jaren na het tijdstip van het in werking treden van deze wet een vergunning voor onbepaalde tijd slechts verleend, indien:

a. de benutting van de vergunde bussen ten minste gelijk is aan een bij of krachtens algemene maatregel van bestuur vast te stellen norm;

b. de vervoerder gedurende de looptijd van zijn vergunning niet heeft gehandeld in strijd met het bij of krachtens deze wet bepaalde;

c. de vervoerder zijn verplichtingen die voortvloeien uit de rechten voor hem geldende collectieve arbeidsovereenkomst is nagekomen.

3. Indien een aanvraag om een vergunning voor onbepaalde tijd is ingediend, doch daarop nog niet is beslist dan wel de desbetreffende beschikking nog niet is in werking getreden op het tijdstip waarop de geldigheidsduur van de vergunning, bedoeld in het eerste lid, is verlopen, behoudt deze vergunning haar geldigheid tot het tijdstip waarop bedoelde beschikking is in werking getreden.

4. Een beschikking als bedoeld in het derde lid treedt in werking op het tijdstip dat de termijn van beroep is verstreken of op een ingediend beroep onherroepelijk is beslist.

Artikel 87

In afwijking van het bepaalde in artikel 86, eerste lid, kunnen vergunningen voor besloten busvervoer direct voor onbepaalde tijd worden verleend, indien zij worden aangevraagd door vervoerders die op het tijdstip van het in werking treden van deze wet in het bezit zijn van een geldige vergunning voor autobusdiensten, voor groepsvervoer met bussen of voor toerwagengritten en ongeregeld vervoer ingevolge de Wet Autovervoer Personen.

Artikel 88

In afwijking van het bepaalde in de artikelen 32 en 33 verleent Onze Minister op verzoek, overeenkomstig de bepalingen van deze wet, een financiële bijdrage voor exploitatie van lokaal openbaar vervoer aan gemeenten met minder dan vijftigduizend inwoners, die op het tijdstip van het in werking treden van deze wet een bijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer ontvangen.

Artikel 89

In afwijking van het bepaalde in artikel 77 blijft artikel 1, 4° van de Wet op de economische delicten, zoals dit luidt op het tijdstip van het in werking treden van deze wet, van kracht in de gevallen als bedoeld in de artikelen 79, 83, 84 en 85, voor zolang de bepalingen van de Wet Autovervoer Personen en de daarop berustende bepalingen zoals deze luiden op het tijdstip van het in werking treden van deze wet, op grond van het in laatstgenoemde artikelen bepaalde, van kracht zijn.

Artikel 90

1. Een ontheffing van de eis van vakbekwaamheid die voor het tijdstip van het in werking treden van deze wet is verleend op grond van het bepaalde in artikel 56a, eerste lid, van de Wet Autovervoer Personen, wordt vanaf dat tijdstip aangemerkt als een ontheffing als bedoeld in artikel 7, tweede lid, van deze wet.

2. Degene die op grond van het bepaalde in artikel 68, tweede lid, van de Wet Autovervoer Personen wordt geacht te voldoen aan de eis van vakbekwaamheid, bedoeld in artikel 56a, eerste lid, van die wet, wordt eveneens geacht te voldoen aan de eis van vakbekwaamheid, bedoeld in artikel 7, eerste lid, van deze wet.

Artikel 91

De Wet vervoersvoorwaarden openbaar vervoer (Stb. 1984, 108) wordt ingetrokken.

Artikel 92

Tarieven en modellen van vervoerbewijzen voor het openbaar vervoer, die gelden op het tijdstip van het in werking treden van deze wet, behouden hun geldigheid tot het tijdstip waarop zij opnieuw worden vastgesteld.

Artikel 93

Artikel 9, eerste lid, onderdeel i, van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1966 (Stb. 332) wordt vervangen door:

i. een motorrijtuig op drie of meer wielen, ingericht voor personenvervoer en wel voor het vervoer van niet meer dan acht personen, de bestuurder daaronder niet begrepen, dat blijkens een ingevolge de Wet personenvervoer (Stb. ,) afgegeven vergunning is bestemd om openbaar vervoer of taxivervoer te verrichten en uitsluitend daarvoor wordt gebezigd.

Artikel 94

De Wet op de omzetbelasting 1968 (Stb. 329) wordt gewijzigd als volgt:

A. De eerste volzin van artikel 50, lid 7a, wordt vervangen door:

7a. Van de bijzondere verbruiksbelasting wordt teruggaaf verleend voor motorrijtuigen welke blijkens een ingevolge de Wet personenvervoer (Stb. ,) afgegeven vergunning zijn bestemd om openbaar vervoer of taxivervoer te verrichten.

B. In de voorlaatste volzin van artikel 50, lid 7a, worden de woorden «om personen tegen betaling te vervoeren» vervangen door: voor het verrichten van openbaar vervoer of taxivervoer in de zin van de Wet personenvervoer.

C. In Tabel I, letter b, wordt post 9 vervangen door:

9. Het vervoer van personen per schip, het vervoer van personen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdelen e, f en g van de Wet personenvervoer en het vervoer van personen met luchtvaartuigen indien de plaats van vertrek en de plaats van bestemming binnen het Rijk zijn gelegen;

Artikel 95

In artikel 2, tweede lid, van de Vestigingswet Bedrijven 1954, (Stb. 1954, 99) wordt de definitie van vervoerbedrijf vervangen door:
vervoerbedrijf:

a. het bedrijf van het vervoeren van personen of goederen ter zee of door de lucht;

b. het bedrijf van het vervoeren van goederen met vrachtauto's of binnenschepen voor zover dit vervoer slechts mag geschieden krachtens een vergunning ingevolge de Wet Autovervoer Goederen (Stb. 1951, 342) of de Wet Goederenvervoer Binnenscheepvaart (Stb. 1952, 472) daaronder niet begrepen het meubeltransportbedrijf;

c. het bedrijf in de uitoefening waarvan openbaar vervoer, besloten busvervoer of taxivervoer in de zin van de Wet personenvervoer (Stb. ,) wordt verricht.

Artikel 96

In artikel 3, tweede lid, van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen (Stb. 1963, 228) worden de woorden: «artikel 4 der Wet Autovervoer Personen» vervangen door: artikel 3 van de Wet personenvervoer (Stb. ,).

Artikel 97

In artikel 8, tweede lid en artikel 10, derde lid, van de Vervoersnoodwet (Stb. 1962, 571) worden de woorden «Wet Autovervoer Personen» vervangen door: Wet personenvervoer (Stb. ,).

Artikel 98

De Wet Goederenvervoer Binnenscheepvaart (Stb. 1951, 472) wordt gewijzigd als volgt:

a. In artikel 1, eerste lid, onderdeel b, worden de woorden «bedoeld in artikel 7» vervangen door: bedoeld in artikel 6a.

b. In § 2 wordt voor artikel 7 een nieuw artikel 6a ingevoegd, luidende:

Artikel 6a

1. Er is een Commissie Vervoervergunningen.

2. De leden van de Commissie worden bij koninklijk besluit benoemd; de Voorzitter wordt bij koninklijk besluit uit de leden aangewezen.

3. Bij koninklijk besluit kunnen plaatsvervangende leden worden benoemd.

4. Bij koninklijk besluit kunnen regelen worden gesteld omtrent de vervanging van de voorzitter bij diens ontstentenis.

5. Bij algemene maatregel van bestuur worden verdere voorschriften met betrekking tot de Commissie gegeven.

c. In artikel 7, onderdeel a, vervallen de woorden: «Vervoervergunningen, ingesteld bij artikel 10 der Wet Autovervoer Personen».

Artikel 99

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan zijn.

Artikel 100

Deze wet kan worden aangehaald als Wet personenvervoer.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Verkeer en Waterstaat,